Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter:	Jacobsen, J. P.
Titel:	Samlede Værker IV Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup
Citation:	Jacobsen, J. P.: ”Samlede Værker IV Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup”, i Jacobsen, J. P.: *Samlede Værker IV Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup*, udg. af Morten Borup ; Georg Christensen , 1924-29, s. 49. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacob04val-shoot-idm140562723190928/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)
Anvendt udgave:	Samlede Værker IV Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup

MED STORE TANKER HAR JEG LEVET.

Med store Tanker har jeg levet,
Og dybe Stemninger mig bar
Saatidt til Aandens lyse Rige,
Hvor Sandhedssolen funkler klar.

Paa Skjønhedshavet har jeg vugget
Og lyttet til dets Vovers Klang,
Og Dybets fine, klare Perler
Jeg dristig hented paa min Gang.

Rigt var mit Liv paa Sorg og Smerte,
Men og paa Fryd, selv i dets Kval,
Og blev jeg slaaet i dets Kampe,
Jeg vandt og Sejre paa dets Val.

Og dog, hvor gjerne veg jeg ikke
Min Plads i denne stolte Dands,
Og gav med Glæde Aandens Vælde
Bort for en Bondes sløve Sands.

O, hvilken Ro dog kun at tænke
Paa, hvad et søvnigt Blik kan se,
Hvad Værd ej har, værdifuldt finde
Og dumt ad Aandens Tale le;

Og saa tilsidst henslumre rolig
Med Drøm om Himlens Fryd og Mag,
Om Gjensyn med afdøde Koner
Og Haab om Søndag hver en Dag.

LAD MIG EJ DØ!

Lad mig ej dø en Dag, Naturen bader
Sig glad og lykkelig i Solens Glands,
Mens tusind' Fugle fro i Lunden juble,
Og Bølgen vugger sig i livsglad Dands,
Mens milde Vinde sprede Blomsters Duft,
Og ingen Sky gjør mørk den lyse Luft!

Det, som af Alting renest jeg har elsket,
Naturen med dens rige Liv og Pragt,
Hvis hemmeligste Aandedrag jeg fulgte,
En Elsker lig, ved Brudens Leje Vagt, —
Den skal ej smile ligegyldig fro,
Naar Afskedsstunden kommer for os to.

Lad mig ej dø, mens Dæmringssukket hæver
Sig fra Naturens angstomspændte Bryst,
Naar Vemodsdraget fødes paa dens Pande
Ved Mindet om de lyse Timers Lyst!
En Medlidstaare vil det synes klar,
Og stedse bedsk mig Medlidstaaren var.

Nej, lad mig dø en Høstnat vild og dunkel,
Naar Stormen farer over Hav og Land
Og hvirvler Løvet om i sære Kredse
Og slynger Bølgen fraadende mod Strand,
Naar Skyer stævne frem i sælsom Flugt,
Og hver en Stjerne er paa Himlen slukt!